KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 2.3.2006
KOM(2006) 88 v konečnom znení

OZNÁMENIE KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU

POSILNENIE EURÓPSKEHO VPLYVU:

SPOLOČNÝ RÁMEC NA VYPRACOVANIE STRATEGICKÝCH DOKUMENTOV KRAJÍN A SPOLOČNÉ VIACROČNÉ PROGRAMOVANIE

OBSAH

OZNÁMENIE KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU

POSILNENIE EURÓPSKEHO VPLYVU: SPOLOČNÝ RÁMEC NA VYPRACOVANIE STRATEGICKÝCH DOKUMENTOV KRAJÍN A SPOLOČNÉ VIACROČNÉ PROGRAMOVANIE

1. Preambula 4

1.1. Spoločný rámec a spoločné viacročné programovanie: prvky prínosu Európskej únie 4

1.2. Kontext rámca pre strategické dokumenty krajín a pre spoločné viacročné programovanie 4

1.3. Úvodné poznámky 6

2. Revidovaný rámec pre posilnené programovanie 7

2.1 Zásady efektívneho programovania 7

2.2 Deväť základných zložiek strategických dokumentov krajín 8

2.3. Postup vypracovania strategického dokumentu krajiny s výhľadom na spoločné viacročné programovanie 10

2.3.1. Základné zásady 10

2.3.2. Jednotlivé etapy spoločného viacročného programovania 11

Prvá etapa: Spoločná analýza 11

Druhá etapa: Okrem spoločnej analýzy aj spoločná strategická odpoveď *11*

ANNEX: Common format for country strategy papers (CPSs) 12

PART 1: COUNTRY STRATEGY PAPER 12

CHAPTER 1: FRAMEWORK FOR RELATIONS BETWEEN THE DONOR AND THE PARTNER COUNTRY 12

1.1. General objectives of the donor's external policy 12

1.2. Strategic objectives for cooperation with the partner country 12

1.3. Main bilateral agreements 12

CHAPTER 2: COUNTRY DIAGNOSIS 12

2.1. Analysis of the political, economic, social and environmental situation in the partner country 12

2.1.1 Political situation 12

2.1.2 Economic and social situation 14

2.1.3 Social situation, including decent work and employment 16

2.1.4 The country in the international context 16

2.1.5 Environmental situation 17

2.2. Development strategy of the partner country 17

2.3. Analysis of the viability of current policies and the medium-term challenges 18

CHAPTER 3: OVERVIEW OF COOPERATION AND POLITICAL DIALOGUE, COMPLEMENTARITY AND CONSISTENCY 18

3.1 Overview of the donor's past and present cooperation (lessons learned) 18

3.2 Information on the programmes of other donors (complementarity) 19

3.3 Description of the political dialogue between the donor and the partner country 19

3.4 Description of the state of the partnership with the partner country and progress towards harmonisation 19

3.5 Analysis of consistency with the donor's other policies 19

CHAPTER 4: THE DONOR'S RESPONSE STRATEGY 20

PART 2: WORK PROGRAMME 21

ANNEXES. 21

1. Summary table for the country 21

2. Country environmental profile 21

3. Prospective financial matrix of donors 22

4. Country migration profile (where necessary) 22

5. Description of the CSP drafting process, stressing the involvement of non-state actors and local authorities 22

6. Harmonisation road map (where there is one) 22

1. PREAMBULA

Posilniť účinnosť pomoci je hlavným cieľom agendy Európskej únie (EÚ). Medzinárodná dynamika, ktorá vzišla z medzinárodnej konferencie v Monterrey (18. - 22. marca 2002), vyústila prijatím Parížskej deklarácie o harmonizácii a prispôsobení pomoci (2. marca 2005). Za týchto okolností Európska únia neprestala zdôrazňovať jednak absolútnu nutnosť postupovať spoločne s cieľom zabezpečiť účinnosť a vplyv pomoci, a jednak svoju povinnosť poskytovať v tomto smere stimuly.

V tomto rámci je základným predpokladom zabezpečenia súdržnosti a posilnenia účinnosti pomoci zohľadnenie cieľov vonkajšej politiky a iných nástrojov EÚ. Rozvojová politika je totiž jedným z nástrojov, ktorý prispieva k dosahovaniu cieľov vonkajšej politiky EÚ spolu s ďalšími nástrojmi ako obranná a bezpečnostná politika, obchodná a environmentálna politika a iné politiky.

1.1. Spoločný rámec a spoločné viacročné programovanie: prvky prínosu Európskej únie

Pri príležitosti fóra na vysokej úrovni, ktoré sa konalo v Paríži vo februári a marci 2005, EÚ predložila plán práce, ktorý obsahuje konkrétne záväzky týkajúce sa rýchleho a spoločného uplatňovania zásad Parížskej deklarácie. Jedným z pilierov tohto dobrovoľného príspevku je záväzok postupne zaviesť spoločné viacročné programovanie revidovaním rámca pre strategické dokumenty krajín z roku 2000. Tento príspevok je jednou zo zložiek akčného plánu EÚ na dosiahnutie účinnosti pomoci.

Zasadnutia Rady GAERC v novembri 2004 a neskôr v apríli a novembri 2005 prispeli k rozpracovaniu zásady, povahy a časového harmonogramu takéhoto procesu.

Predtým, ako sa položili základy spoločného viacročného programovania, bolo potrebné doplniť dostupné informácie s cieľom porozumieť jednotlivým systémom programovania členských štátov (a ďalších darcov), osvojiť si súčasné osvedčené postupy (uznávané OECD) a túto koncepciu plne realizovať v praxi.

Na tento účel sa v roku 2005 uskutočnili tri hĺbkové štúdie v Ugande, Tanzánii a Zambii. Zo získaných skúseností a z bilancií realizovaných v rámci programu harmonizácie, ktorý vykonala EÚ v štyroch pilotných krajinách, ktorými sú Vietnam, Nikaragua, Maroko a Mozambik, sa vyvodilo ponaučenie.

Tri štúdie, ktorých výsledky sa mohli analyzovať za účasti členských štátov, boli základom dôkladnej dodatočnej analýzy pre potreby revízie rámca pre strategické dokumenty krajín, ktorá je predmetom tohto dokumentu.

1.2. Kontext rámca pre strategické dokumenty krajín a spoločné viacročné programovanie

Programový rámec pre strategické dokumenty krajín Spoločenstva (spoločne nazývaný „rámec pre strategické dokumenty krajín“) bol schválený v roku 2000 v kontexte reformy RELEX ako nástroj viacročného programovania. Tento rámec mal totiž slúžiť ako základ

usmernenia štruktúry všetkých strategických dokumentov Spoločenstva a mal byť zdrojom informácií pri vypracovaní strategických dokumentov členských štátov[1]. Jeho cieľom bolo vylepšiť súdržnosť a kvalitu programovania vonkajšej pomoci, dosiahnuť, aby bolo predvídateľnejšie a účinnejšie a podporiť väčšiu komplementárnosť s členskými štátmi v oblasti rozvojovej spolupráce v zmysle článkov 177 až 181 Zmluvy o ES.

Komisia tento rámec ihneď uplatnila pri programovaní strategických dokumentov krajín alebo strategických dokumentov regiónov 1. generácie (2002 - 2006) a prehliadok v polovici obdobia (2004) pre všetky rozvojové krajiny, ktoré dostávajú finančné prostriedky z Európskeho rozvojového fondu a z programov ALA, MEDA, TACIS a CARDS.

Na základe správ o pokroku v zavádzaní rámca pre strategické dokumenty krajín, ktoré Komisia vypracovala na žiadosť Rady v rokoch 2001, 2002 a 2005, EÚ konštatovala, že dôsledné uplatňovanie strategických dokumentov krajín a strategických dokumentov regiónov je účinným a vhodným prostriedkom na zvýšenie kvalitatívnej úrovne jej procesov programovania.

V tomto prípade Rada dospela v roku 2003[2] k záveru, že rámec pre strategické dokumenty krajín skutočne výrazne prispel k dosiahnutiu cieľa viacročného programovania a posilnenia účinnosti a kvality vonkajšej pomoci EÚ. Uvádza, že jeho vykonávanie zlepšilo koordináciu a komplementárnosť pomoci Spoločenstva a bilaterálnej pomoci, a to najmä zo strany členských štátov[3], ktoré sa vo veľkej miere zúčastnili na prieskume na mieste. Vo väčšine prípadov boli orgány partnerských krajín úzko spojené s procesom programovania, čo zvýšilo pocit prevzatia a súdržnosti medzi stratégiou Komisie a procesom národného rozvoja.

Kontroly v polovici obdobia 2004 umožnili ešte viac zvýšiť kvalitu a účinnosť strategických dokumentov krajín, najmä zlepšením súladu medzi rozvojovou politikou a ostatnými vonkajšími a vnútornými politikami ES/EÚ alebo posilnením prístupu, ktorý sa zakladá na výsledkoch dosiahnutých vďaka prísnejšiemu začleneniu výkonnostných ukazovateľov, na základe ktorých možno posúdiť, ako sa členským štátom darí plniť ciele, najmä v oblasti rozvojových cieľov tisícročia.

Rámec pre strategické dokumenty krajín treba považovať za kontinuálny proces, ktorý treba stále zlepšovať a prispôsobovať, aby bol v súlade s vývojom agendy účinnosti pomoci. V tejto súvislosti bolo čoraz jasnejšie, že vykonávanie programovania, ktoré je koordinované a vypracované spoločne na európskej úrovni, môže ešte výraznejšie prispieť k účinnosti pomoci a k cieľu dosiahnuť ciele tisícročia v oblasti rozvoja.

V roku 2004 totiž dočasná pracovná skupina pre harmonizáciu, ktorá mala navrhnúť, ako má EÚ prispieť k posilneniu koordinácie, harmonizácie a prispôsobenia, zdôraznila, že spoločné viacročné programovanie musí uľahčiť koordináciu politík, dosiahnuť pokrok v harmonizácii postupov a poskytnúť možnosti rozhodovania týkajúceho sa komplementárnosti. Musí umožniť postupné prispôsobovanie darcov viacročným cyklom programovania partnerskej krajiny (stratégie znižovania chudoby a rozpočtové procesy) a zvýšiť možnosti synchronizácie

---

1 Závery Rady z 10. novembra 2000 o harmonizovanom rámci pre strategické dokumenty krajín, bod III, SEK(2000)/1049.

2 Závery Rady schválené v GAERC z 18. marca 2003, doc 6941/03.

3 V súlade s umerneniami na posilnenie operatívnej koordinácie medzi ES a členskými štátmi, schválenými Radou v januári 2001.

procesu programovania členských štátov a Komisie tak, že bude postupne podporovať podstatné zníženie transakčných nákladov.

Práve vďaka týmto návrhom Rady z novembra 2004 spoločné viacročné plánovanie zaznamenalo rozmach na európskej úrovni, pričom Komisia bola výslovne vyzvaná, aby zrevidovala rámec pre strategické dokumenty krajín v roku 2000 tak, že do neho začlení možnosť takéhoto programovania.

Zásada spoločného programovania sa znova potvrdila a posilnila v rámci nového „európskeho konsenzu pre rozvoj“, novej deklarácie rozvojovej politiky EÚ z decembra 2005.

1.3. Úvodné poznámky

V súlade so závermi Rady z novembra 2004 „*je potrebné, aby revidovaný rámec pre strategické dokumenty krajín bol jedným z nástrojov uskutočňovania viacročného programovania pre každú pomoc poskytnutú členskými štátmi a Komisiou. […] Rámec bude musieť stanoviť [okrem iného] usmernenia na uskutočňovanie spoločného viacročného plánovania na úrovni krajín*“[4].

Schválenie celou EÚ deviatich hlavných zložiek pre strategické dokumenty krajín, ktoré sú upresnené v oddiele 2.2. a ktorými sa riadi spoločný model navrhovaný v prílohe, je prvou kľúčovou etapou, ktorá vedie k posilneniu účinnosti vonkajšej pomoci. Je základným podporným bodom prístupu harmonizácie a koordinácie tejto pomoci.

Spoločné viacročné programovanie je pružný proces, ktorého uplatňovanie musí byť v súlade s tempom vývoja špecifickej situácie v partnerskej krajine. Jeho forma a štruktúra sa budú meniť v závislosti od krajiny. Forma a štruktúra sa uvádzajú v oddiele 2.3.

---

[4] Správa Dočasnej pracovnej skupiny pre harmonizáciu – Posilniť koordináciu, harmonizáciu a prispôsobenie: prínos EÚ, 14670/04, 15. november 2004, s. 37.

2. REVIDOVANÝ RÁMEC PRE POSILNENÉ PROGRAMOVANIE

Tento dokument predstavuje aktualizovaný rámec pre strategické dokumenty krajín z roku 2000, ktorým sa určujú základné prvky, ktoré je potrebné do nich začleniť, a etapy, ktorými treba prejsť pri ich formulovaní.

Tento revidovaný rámec sa rozdeľuje na tri oddiely:

- V prvej časti (oddiel 2.1) sa pripomínajú zásady, ktoré je potrebné dodržiavať pri programovaní.

- Druhá časť (oddiel 2.2) obsahuje zhrnutie deviatich základných zložiek pre budúce strategické dokumenty krajín. Návrh spoločného modelu sa nachádza v prílohe k tomuto dokumentu.

- Tretia časť (oddiel 2.3) načrtáva hlavné etapy postupu, ktorý sa má dodržať pri formulovaní budúcich strategických dokumentov krajín, a podmienky, ktoré je potrebné naplánovať v rámci spoločného viacročného plánovania.

2.1. Zásady efektívneho programovania

Programovanie sa musí riadiť určitými zásadami a vychádzať z nich. Mnohé z týchto zásad vypracovaných a zdokonalených v posledných rokoch na európskej úrovni sa uvádzajú aj ako partnerské záväzky v Parížskej deklarácii (prevzatie, harmonizácia, prispôsobenie, riadenie zamerané na výsledky a vzájomnú zodpovednosť). Usmerňujú štruktúru strategických dokumentov krajín a základných zložiek, ako sú opísané v nasledujúcej časti:

- ***Rámec partnerstva***. Stratégie musia vychádzať z dohôd o spolupráci a partnerstve a musia byť v súlade s regionálnymi stratégiami.

- Dodržiavanie ***cieľov európskeho konsenzu***. Jedným z hlavných cieľov rozvojovej politiky bude odstránenie chudoby v kontexte trvalo udržateľného rozvoja, najmä uskutočňovanie rozvojových cieľov tisícročia, ako aj podpora demokracie, riadna správa a dodržiavanie ľudských práv. Tieto ciele sa budú sledovať vo všetkých rozvojových krajinách a budú sa uplatňovať na zložku „rozvojová pomoc“ všetkých stratégií spolupráce Spoločenstva s tretími krajinami.

- ***Súdržnosť.*** Stratégia a programové dokumenty musia byť podrobné a musia zohľadňovať ciele rozvojovej politiky a ostatných politík, ktoré určujú vzťahy s partnerskou krajinou.

- ***Diferenciácia*** je nevyhnutnosťou so zreteľom na rôznorodosť partnerov a výzvy, ktoré sú pre nich špecifické. Uplatňuje sa tak na celkovú politiku, ako aj na programy spolupráce.

- ***Prierezové otázky*** musia byť zohľadnené v súlade s európskym konsenzom (demokracia, riadna správa, ľudské práva, práva dieťaťa a miestnych obyvateľov, rovnosť pohlaví, trvalo udržateľné životné prostredie, HIV/aids).

- Účinnosť pomoci zahŕňa aj ďalšie dôležité prvky, ako sú ***deľba práce, komplementárnosť a harmonizácia***. Všetky snahy musia smerovať k maximálnej výmene informácií medzi všetkými zúčastnenými aktérmi a ku komplementárnosti intervencií členských štátov

a činností ostatných darcov a mnohostranných agentúr. Ku koordinácii musí dôjsť prednostne v príslušnej partnerskej krajine.

- Uplatňovanie všeobecnej a/alebo odvetvovej ***rozpočtovej podpory*** ako podmienky uplatňovania tam, kde je to možné, je kľúčovou zásadou zvýšenia účinnosti pomoci a treba ho zintenzívniť.

- ***Koncentrácia*** (pri uchovaní pružnosti) znamená výber obmedzeného počtu oblastí v rámci procesu programovania finančnej pomoci Spoločenstva.

- ***Prevzatie partnerskou krajinou a prispôsobenie.*** Ťažiskom prípravy stratégie a programovania bude agenda partnerskej krajiny, ktorej sa stratégia a programovanie prispôsobia.

- ***Prístup založený na výsledkoch.*** Programovanie, zavedenie a proces hodnotenia musia systematicky zahŕňať kľúčové ukazovatele výsledkov, ktorými sa dlhodobo meria vplyv pomoci.

- ***Účasť občianskej spoločnosti a ostatných aktérov:*** partnerstvo sa musí rozšíriť na neštátnych aktérov v súkromnom sektore, pričom títo aktéri by sa mali zúčastniť na dialógu o politikách, vypracovaní stratégie spolupráce a uskutočňovaní programov. Potrebné je zabezpečiť aj účasť ďalších aktérov rozvoja, najmä miestnych orgánov a parlamentu.

- ***Ponaučenie z minulosti*** a ***zásada preskúmania***. Ponaučenie zo skúseností partnerskej krajiny, zastúpení miestneho darcu a útvarov sídla darcu, rovnako ako výsledky príslušných vonkajších a vnútorných hodnotení sa musia systematicky brať do úvahy a ovplyvňovať výbery uskutočňované v rámci vykonávania programovania. Strategické dokumenty krajín sú však účinné nástroje iba vtedy, ak sa ich výkonnosť pravidelne hodnotí, a keď sa orientácia stratégie upravuje so zreteľom na výsledky.

2.2. Deväť základných zložiek strategických dokumentov krajín

V novom rámci pre strategické dokumenty krajín sa navrhuje zachovať logický prístup, ktorý bol už rozvinutý v rámci z roku 2000 a ktorého účinnosť sa preukázala. Aktualizuje sa z hľadiska nových postupov, ktoré sa objavili na medzinárodnej scéne, a z hľadiska nových záväzkov EÚ, ktoré sa uviedli v predchádzajúcej časti. Zavádza prvky nevyhnutné na plánovanie spoločného viacročného programovania vo vzťahu k jednotlivým krajinám,

Podrobný model strategických dokumentov krajín je navrhnutý v prílohe. Tento model obsahuje tieto základné zložky, ktoré zabezpečujú, ako potvrdzuje skúsenosť, kvalitné programovanie[5]:

(1) Rámec vzťahov medzi darcom a partnerskou krajinou.

(2) Analýzu politickej situácie (vnútornej a vonkajšej) a analýzu hospodárskej, obchodnej, sociálnej a environmentálnej situácie partnerskej krajiny.

---

[5] V každom nadpise sa názov upraví so zreteľom na autora strategického dokumentu krajiny a na partnerskú krajinu. Inými slovami, slovo „darca“ sa nahradí menom autora a „partnerská krajina“ sa nahradí názvom partnerskej krajiny.

(3) Agendu partnerskej krajiny vrátane stratégie rozvoja.

(4) Na základe analýzy situácie krajiny a jej agendy, analýzu životaschopnosti súčasných politík a výziev, ktorým je potrebné čeliť zo strednodobého hľadiska.

(5) Celkový prehľad minulej a súčasnej spolupráce s darcom (poznatky a skúsenosti) so zreteľom na všetky nástroje vonkajšej pomoci, komplementárnosť s programami ostatných darcov a súdržnosť s jeho ostatnými nástrojmi vonkajšej pomoci a politík.

(6) Opis stavu partnerstva s partnerskou krajinou vrátane politického dialógu a pokrok v procese harmonizácie.

(7) Stratégiu spolupráce darcu, jej konkrétne ciele, súdržnosť s ostatnými nástrojmi vonkajšej pomoci a politikami, jej komplementárnosť vo vzťahu k ostatným darcom.

(8) Na základe uvedených prvkov program práce alebo národný indikatívny program, ktorý určuje ciele merateľné pomocou ukazovateľov výkonnosti, ďalej osobitný prínos darcu a povahu a vplyv najvhodnejších mechanizmov podpory.

(9) Prílohy: prehľadnú tabuľku krajiny, súhrnný environmentálny profil, prognostickú finančnú matricu darcov, migračný profil (v prípade potreby) vrátane aspektu medzinárodnej ochrany, opis konzultácie s neštátnymi aktérmi a cestovnú mapu týkajúcu sa harmonizácie, ak existuje.

Zámerom Komisie je dosiahnuť, aby strategické dokumenty krajín boli vypracované na základe týchto deviatich základných zložiek a modelu navrhnutého v prílohe, ktorý ich rozpracúva. Urobí tak postupne: okamžite pre krajiny AKT, neskôr (prieskum v polovici obdobia) pre regióny Ázie a Latinskej Ameriky a pre krajiny, na ktoré sa vzťahuje európska susedská politika, a Rusko, kde sa proces vypracovania strategických dokumentov krajín (a strategické dokumenty regiónov) 2. generácie zakladá na starom modeli a je takmer ukončený.

Komisia konštatuje, že väčšina týchto zložiek sa už nachádza v strategických dokumentoch vypracovaných členskými štátmi na bilaterálnej úrovni. Nazdáva sa preto, že nový rámec pre strategické dokumenty krajín, ktorý obsahuje základné zložky, by členské štáty mohli používať na účely ich dvojstrannej pomoci bez toho, aby došlo k podstatnej zmene ich postupov, a za zachovania nevyhnutnej pružnosti na prispôsobenie rámca osobitným podmienkam krajiny. Členské štáty, ktoré práve zavádzajú nástroje programovania, by mohli priamo uplatniť nový rámec pri vypracúvaní svojich strategických dokumentov krajín.

V súvislosti s možnosťou pre členské štáty založiť svoje bilaterálne stratégie na týchto deviatich zložkách a na novom rámci pre strategické dokumenty krajín sa Komisia nazdáva, že model uvedený v prílohe je bezpochyby najvhodnejšou podporou na napredovanie na ceste spoločného viacročného programovania, najmä pokiaľ ide o využívanie určitých aspektov programovania (oddiel 2.3.2.). Členské štáty by ho preto mali v rámci možností takisto používať.

Zároveň je potrebné dosiahnuť, aby programovacie mechanizmy boli v rámci možností pružné, aby sa postupne dali navzájom zosynchronizovať a aby sa prispôsobili so zreteľom na politickú a rozpočtovú agendu partnerskej krajiny.

2.3. Postup vypracovania strategického dokumentu krajiny s výhľadom na spoločné viacročné programovanie

Nový rámec pre strategické dokumenty krajín musí uľahčiť postup spoločného viacročného programovania medzi Komisiou, členskými štátmi a prípadne ďalšími partnermi.

Úlohou ES/EÚ je uľahčiť tento postup, podporiť čo najširšiu účasť a podporiť účasť partnerskej krajiny.

2.3.1. Základné zásady

Spoločné programovanie musí byť pružným, postupným a otvoreným procesom, v ktorom partnerská krajina je hybnou silou a ktorý sa opiera o poznatky z praxe.

- **Pružný**, aby mohol nadobúdať rôzne formy v závislosti od situácie partnerských krajín [najmä z hľadiska inštitucionálnych kapacít, a teda kvality národnej rozvojovej politiky, (strategické dokumenty na znižovanie chudoby, …)] a darcov, ktorí môžu byť z politického hľadiska a/alebo z hľadiska postupov viac alebo menej pripravení na harmonizáciu.

- **Postupný** vďaka naplánovaniu postupných etáp „integrácie“ podľa vývoja situácie. Bude môcť zahrnúť všetky členské štáty, alebo ich časť.

- **Otvorený**, keďže sa prísne neobmedzuje na členské štáty. Spoločné programovanie sa začleňuje do medzinárodného hnutia, ktorého dynamiku chce zvýšiť. V prípade, že proces smerujúci k zavedeniu spoločného programovania už prebieha, európske spoločné programovanie musí mať možnosť začleniť sa do neho a stimulovať ho európskou koordináciou a spoločnou víziou.

- **Úloha partnerskej krajiny** ako hybnej sily je najdôležitejšou pri príprave a koordinácii spoločného programovania, pretože toto programovanie sa musí zakladať na stratégii zníženia chudoby alebo na iných podobných stratégiách a na rozpočtovom cykle predmetnej krajiny. Práve na tomto základe sa partneri budú môcť skutočne prispôsobiť a smerovať k lepšej komplementárnosti (deľba práce) a k zníženiu dlhodobých transakčných nákladov. Ak krajina nie je schopná byť hybnou silou, treba jej poskytnúť nevyhnutnú podporu, aby túto schopnosť mohla získať. Medzitým budú môcť darcovia sami rozvíjať spoločné programovanie v priamej spojitosti s prioritami a cyklami programovania, ktoré sa objavia, a to podľa zásady polooficiálneho prispôsobenia („shadow alignment“ – krajiny s nízkym príjmom alebo slabé štáty), alebo ktoré už existujú (krajiny so stredným príjmom).

- Rozhodnutie o vhodnosti, forme a usmerneniach spoločného programovania bude vo vzťahu k jednotlivým krajinám vecou delegácií Komisie a ostatných rozvojových **miestnych** partnerov. Práve na tejto úrovni sa musí organizovať koordinácia a harmonizácia. Spoločné programovanie bude prvkom, ktorý bude v prípade nevyhnutnosti potrebné začleniť do cestovnej mapy harmonizácie na účely koordinácie a harmonizácie, vypracovanej v krajinách. Časté výmeny medzi sídlom a miestnymi zastúpeniami, ako aj pravidelná priebežná kontrola budú nevyhnutné z hľadiska posunutia procesu na najvyššiu politickú úroveň.

2.3.2. Jednotlivé etapy spoločného viacročného programovania

Postupnosť etáp, ktoré programovanie obsahuje, musí zabezpečiť pružnosť a postupnosť spoločného viacročného programovania na základe spoločnej alebo harmonizovanej koncepcie strategických dokumentov krajín, t. j. členské štáty musia používať s potrebnou mierou pružnosti deväť základných zložiek strategických dokumentov, ktoré sa nachádzajú v revidovanom modeli uvedenom v prílohe.

Prvá etapa: Spoločná analýza

Skúsenosti a vykonané analýzy svedčia o tom, že bez ohľadu na použité modely, jednotliví darcovia intervenujúci v krajine majú spoločný celý rad prvkov, ktoré sa považujú za základné na účely stanovenia stratégie spolupráce. Zníženie nákladov na transakciu pre partnerskú krajinu si zjavne vyžaduje prijať tieto prvky a používať ich spoločne.

Uvedené prvky zodpovedajú kapitolám 1, 2 a 3 časti I spoločného modelu (pozri prílohu). Ide o tieto prvky: hodnotenie celkovej politickej situácie, posúdenie makroekonomického, sociálneho a environmentálneho kontextu krajiny (so zoznamom harmonizovaných makroekonomických ukazovateľov a ukazovateľov chudoby na základe agendy vlády), sformulovanie priorít partnerskej krajiny, analýza ponaučenia z predchádzajúcej spolupráce, analýza súdržnosti s ostatnými politikami v partnerskej krajine, analýza komplementárnosti akcií rôznych partnerov a sformulovanie agendy harmonizácie.

Druhá etapa: Okrem spoločnej analýzy aj spoločná strategická odpoveď

Ak v rámci spoločného programovania dôjde k prispôsobeniu všetkých prvkov analýzy (pozri 1. etapu), nevylučuje sa následne náročnejšia úroveň, t. j. aby všetky alebo niektoré členské štáty zastúpené na úrovni krajiny vypracovali stratégiu pre spoločnú odpoveď.

Spoločná stratégia odpovede bude obsahovať prvky obsiahnuté v kapitole 4 časti I spoločného modelu v prílohe: spoločné určenie cieľov spolupráce s partnerom, určenie oblastí koncentrácie s deľbou práce medzi partnermi (finančná matrica darcov), údaje o finančných príspevkoch a o analýze rizík a záväzkov partnerských krajín prijatých spoločnou dohodou. Ukazovatele výkonnosti sa určia spoločne, ak to bude možné, tak na základe strategických dokumentov príslušných krajín, a budú predmetom dialógu s vládou. Zavedie sa spoločný postup v oblasti monitorovania a hodnotenia, spoločné celoročné vyhodnocovanie výsledkov a uplatňovanie stratégie na zníženie chudoby.

ANNEX: Common format for country strategy papers (CSPs)

PART 1: COUNTRY STRATEGY PAPER

1. CHAPTER 1: FRAMEWORK FOR RELATIONS BETWEEN THE DONOR AND THE PARTNER COUNTRY

For the EC/EU

1.1. General objectives of the donor's external policy

1.2. Strategic objectives for cooperation with the partner country

Strategy papers must reflect the policy guidelines set out in the "European Consensus on Development". They must also reflect the EU's commitments with regard to the effectiveness of aid (Paris Declaration, additional EU commitments).

They will also set out the donor's main objectives in its dealings with the partner country in the regional context (in the case of the EU, these include the European Neighbourhood Policy, the Cotonou Agreement, the Asia, Latin America and Africa Strategies and the European Programme for Reconstruction and Development in South Africa).

1.3. Main bilateral agreements

Describe the association and partnership agreements (e.g. the Economic Partnership Agreements – EPAs) binding the donor and the partner country, stating the fields covered and the objectives pursued.

2. CHAPTER 2: COUNTRY DIAGNOSIS

2.1. Analysis of the political, economic, social and environmental situation in the partner country

This analysis should include all major domestic policy developments and issues and all significant external factors.

2.1.1 Political situation

The CSP must analyse the country's political, institutional and security situation in a broad context, including governance, progress towards democracy, the rule of law and observance of human rights. The regional context must be specifically addressed here. This section should therefore examine the following aspects:

- The main obstacles at national level to progress towards a situation in which human rights are respected, protected and promoted. The analysis will identify the priorities and objectives permitting progress towards respect for fundamental human rights in all circumstances.

- The content and any shortcomings of the partner country's plans/policies concerning social cohesion, employment and gender equality; the gender representativeness of the administration and the position with regard to international commitments on gender equality. Commitments and compliance under international conventions concerning children's rights must also be described. Special attention must be paid to child labour and to trafficking and violence against women and children. The protection afforded for the rights of minorities and indigenous peoples must also be examined.

- Observance of democratic principles, including in particular an assessment of the electoral process and public participation in the democratic process (free elections by universal suffrage, multiparty system, equal access to political activity, participatory decision-making process, the role of the media, civil society and other non-state actors, etc.), the possibility of changing the government without violence, etc.

- The organisation of government, the authorities' decision-making procedures. Particular attention must be paid to examining the various levels of power and the division of powers between central, regional and local tiers of government and the effectiveness of their interaction (decentralisation and devolution). The main constraints faced by "key institutions" in fulfilling their respective mandates (including the capacities the national statistical system to provide statistics and indicators in the different domains), institutional transparency and accountability for the management of public resources and affairs; the institutional capacity to draw up and implement measures against corruption money laundering, fraud and tax avoidance; the rule of law and the independence of the judiciary. The role of parliaments in their dual function of making law and overseeing the executive must be examined, as must the degree to which civil society is involved in the political and social debate.

- The government's position with regard to the key international conventions, especially those concerning the environment, human rights, gender equality, refugees, labour law, the International Criminal Court, terrorism, organised crime and corruption.

- Potential factors for conflict, the risk of national or regional conflict breaking out, continuing or flaring up again, and key cultural and social factors directly influencing the political process (e.g. ethnic tensions or migratory flows).

- The security system, including the division of powers between the difference agencies,[6] and the decision-making procedure and democratic and civilian oversight over the security system.

- The overall security situation. The following questions must be posed: Are there signs of violent conflict in the country and/or region? Is the country's stability threatened by armed violence? What is the influence of neighbouring countries? Is there a national small-arms manufacturing industry? Does the level of crime in the country threaten its development? What is the situation with regard to the various forms of organised crime and illegal drugs? Is there a threat of terrorism in the country or region?

---

[6] The OECD-DAC defines the security system as the body of institutions and other agencies involved in maintaining the security of the state and its citizens. *Security System Reform and Governance, Policy and Practice*, DAC Guidelines and Reference Series (Paris: OECD 2004).

- Any evidence pointing to a fragile state, e.g. the incapacity to perform the basic functions of government (security, basic social services, human rights); identify support measures, such as government reform.

- The regional context of the country, its relations with its neighbours and the impact of these factors on the political, institutional and security situation in the country.

This analysis should serve to identify the type of partnership: efficient, difficult/fragile state, post-conflict.

Accordingly, in fragile states, post-conflict countries and specific cases of countries that have yet to achieve "structural stability" or are showing signs of increasing instability, greater attention should be given to analysing measures taken to ensure security and stability, including conflict prevention and management, post-conflict intervention strategies (demobilisation, disarmament, re-integration (in particular of women and child soldiers), rebuilding, humanitarian mine clearance, support for action against illegal arms trafficking and dissemination of small arms and light weapons, etc.), and the introduction of the rule of law and democracy (including broader participation of civil society and a more equitable distribution of power). The issues of transition and LRRD will have to be taken into account.

A chronology of recent events and the national and regional agenda will be annexed as basic information.

2.1.2. Economic and social situation

The CSP must include an analysis of macroeconomic performance, covering both the public and the private sectors, an analysis of structural change and of important sectoral changes. It must also include an analysis of the structure of the country's trade at bilateral, regional and multilateral levels, including the foreseeable impact of economic partnership agreements.

It must analyse issues of good governance in the financial, tax and legal fields. The aim is to gauge the extent to which the country is implementing international recommendations on transparency and the effective exchange of information to prevent and counter financial and corporate malpractice, including in the tax field.

Economic situation, structure and performance

This part must analyse the partner country's economic performance in a manner permitting comparison with other countries. It will identify the principal economic sectors contributing to gross domestic product and assess trends in their competitiveness, especially in the light of the prospects for the liberalisation of bilateral, regional and multilateral trade. Particular attention should be given to analysing the respective roles of the public and private sectors and the state of infrastructure, especially as regards transport, water, energy and information and communications technologies. The analysis must also address variations in the terms of trade, the external debt burden, the degree of diversification of export earnings and dependency on public and private external transfers, including remittances from migrants. The importance of service activities, especially financial services, and in particular those specifically offered to non-residents (offshore centres), will also be addressed. The employment situation will be studied with particular attention to equal economic opportunities for men and women.

The analysis should also highlight the potential sources of macro-economic and social instability in order to make the EC/EU planning process flexible enough to deal with such instability if and when it occurs.

A table with key macroeconomic indicators will be annexed to facilitate and structure the overview of the situation and any forecasts for the years ahead.

Structure and management of public finances

This section will examine the state of public finances and the external debt, analyse the quality of public finances and the structure of budget revenue and expenditure, point out any imbalances and indicate whether measures have been taken to remedy them.

Assessment of the reform process

As a general rule, the objectives of economic reform programmes, and in particular economic stabilisation and structural adjustment programmes, are to balance the economy, eliminate distortions, introduce appropriate incentives and create favourable conditions for the development of the private sector, while allowing and guaranteeing the effective and efficient working of the public sector. A key aspect of such programmes is the need to ensure that markets are open and that the economy is able to profit from, and manage successfully, external competitive forces (including those generated by regional integration initiatives).

The analysis must check the overall consistency of the policy pursued and identify possible weaknesses and inconsistencies. It is important to analyse the impact and viability (including the issue of institutional capacities) of the main sectoral reforms and to consider how these reforms might influence growth and development. In this context, the impact of reforms aimed at increasing transparency, effective information exchange and international administrative and judicial cooperation in the field of services, especially financial services, will also be examined, among others, in relation to the fight against money laundering, fraud and tax avoidance and corruption.

Particular attention must be given to reforms in the fields of political, administrative and fiscal decentralisation and issues relating to regional planning, given their potential impact on poverty, especially in rural areas.

Trade policy and external environment, in particular regional cooperation agreements

The country's trade policy must be analysed, especially the country's openness (tariff and non-tariff) and the regulatory framework's consistency with the country's commitments. Consistency with the country's development aims and foreign trade agreements, especially regional integration schemes involving the country, the impact of such schemes on the economy and actual progress towards the creation of a regional market will also be examined.

This analysis could, where relevant, use the results of trade-policy reviews by the World Trade Organisation (WTO).

Particular attention must be paid to the demands of economic transition, regional convergence and trade opening. The assessment of reform must take such undertakings or obligations into account. It must include an analysis of the country's economic performance in the framework of the regional integration process to which it belongs (e.g. macroeconomic convergence criteria) and its influence on the country's economy. This section also includes an analysis of

the scope for integration, ways of increasing the benefits, and related issues such as infrastructure, regional markets and financial and economic structures.

2.1.3. Social situation, including decent work and employment

CSPs must analyse the situation, trends and progress or delays in the social sectors and in terms of food security. They must therefore cover demographic factors (population growth, breakdown by age, relationship between rural and urban population and trends, the existence and nature of migratory flows) and such sectors/fields as education, research, health (including sexual and reproductive health, HIV/AIDS, malaria and tuberculosis), social protection, including social security networks, support programmes for disadvantaged and vulnerable groups, including the disabled, employment opportunities and working conditions and housing, rural development and access to agricultural markets. All these aspects, and in particular employment policy and the fairness of the tax system, are crucial to achieving a satisfactory level of social cohesion.

A major part of the analysis will involve reviewing the fairness of access to services and their use for disadvantaged and vulnerable groups, such as children, women and indigenous peoples, and determining whether the policies pursued address the concerns of these groups, gender equality or HIV/AIDS issues and the needs of indigenous communities.

The strategy papers will examine the country's progress towards eradicating poverty in terms of the MDGs, analyse the reasons for the trends observed, in particular gender differences, and review the main challenges and issues, their magnitude and their breakdown (by age, sex and geography).

To facilitate and structure this overview, a table setting out the key social development indicators will be annexed. This table will include at least the 10 key indicators chosen for monitoring the MDGs, which gauge the country's performance and progress in the matter of poverty reduction and social development. Where possible, it will provide data for the reference year 1990, data for the most recent years, estimates for the years ahead and intermediate and final objectives for 2015. These indicators can be supplemented by other indicators monitored in the PRSP.

Comments must be made on the quality of data and the frequency with which it is updated. To ensure comparability in time, data sources must be used as consistently as possible and any change in indicators and/or sources accounted for.

2.1.4. The country in the international context

Where relevant, this section will refer to any regional or international developments that might affect cooperation between the donor and the country concerned.

These include the country's political relations in the region, and in particular international and/or regional agreements, regional policies and any progress towards regional integration, or the existence of armed conflicts in the region.

It is also important to highlight the role actually or potentially played by the country in the regional and multilateral context (beacon, pole of stability), its capacity to play a leading role in the provision of public goods (e.g. peacekeeping, managing water resources in cross-border water basins to protect the environment, etc.) and its capacity to take part in international cooperation on such issues as terrorism, non-proliferation of weapons of mass destruction and

their means of delivery, trafficking and dissemination of small arms and light weapons, people trafficking, illegal migration, etc., which have a tendency to spill over.

2.1.5. Environmental situation

This chapter will be based on an analysis of the environmental conditions in the country and the recommendations made in the "Country Environmental Profile", a summary of which will be annexed.

This section will give an overview of trends in the availability and use of environmental/natural resources and in pollution in the country and, possibly, the region that directly affect or influence poverty reduction (link with MDG 7) and food security. It will show clearly the main environmental challenges facing the country and the main obstacles to be overcome. Particular attention will be given to problems and needs arising from climate change.

The country's institutional situation and its specific capacities in the area of managing the environment and natural resources will be described along with the legislative framework. The CSP will also examine the existence or lack of regulatory reforms in the area. Lastly, the environmental impact, if any, of national sectoral policies will be described.

Achievements in the area of the environment and the management of natural resources will be examined, either as cross-cutting issues in major cooperation programmes (including their environmental impact) or as specific projects or programmes.

Stock will be taken of the country's accession to international agreements in the different domains (climate change, biodiversity, desertification, chemical products, etc.) and the measures actually taken to apply them. The country's specific needs in the matter will also be indicated. The "Country Environmental Profile" will take account of vulnerability to natural disasters (risk profile) accompanied, where appropriate, by a specific analysis identifying needs and measures in relation to prevention and preparedness, etc.

2.2. Development strategy of the partner country

This section must provide a summary of the aims and objectives of the government of the country concerned, as defined (a) in the official documents presenting the range of policies implemented, (b) in any national plan, reform strategy or medium- or long-term development programme and (c) in any sectoral development programme. This statement should be supplemented by an indication of how the government proposes to achieve these objectives.

This section must review the country's commitments under the framework of the regional integration process of which it is a member (e.g. creation of a customs union, economic convergence, common market, sectoral policies, including those relating to security matters, partnership with the EU) and multilaterally (e.g. African Union, WTO, etc.).

Particular attention must be given, where relevant, to the policies pursued by the country to develop ties with the diaspora and foster its involvement, to channel remittances, to promote economic emigration or to limit the impact of the brain drain.

2.3. Analysis of the viability of current policies and the medium-term challenges

In the light of the analysis of the country's situation and political agenda, and especially its poverty reduction strategy (PRSP), a critical summary will be provided of the viability of the country's current policies and medium-term prospects, showing both strengths and weaknesses.

This section will help clearly identify future challenges facing the government and the budgets it will be making available to tackle them, with due regard for complementarity. The most promising fields for future cooperation between the partner country and the donor will be chosen with a view to reducing poverty, i.e. fields in which national priorities realistically and viably match the objectives of the donor and the donor's specific comparative advantages compared to other donors.

In the case of low-income countries, e.g. those eligible for IDA, especially the HIPC initiative, the national agenda will be linked to, or treated as, a poverty reduction strategy paper (PRSP). Under the principle of ownership, the CSP will support the partner country's PRSP and its strategy of development or reforms in pursuit of the MDGs and align itself as far as possible on the systems and procedures of the country's other partners. This principle of ownership must be adapted in the event of difficult partnerships or post-crisis situations in particular, and alternative approaches must be sought (shadow alignment, work with civil society, etc). Where this foundation exists, the EC, Member States and, possibly, other donors will harmonise their cooperation aid as far as possible.

3. CHAPTER 3: OVERVIEW OF COOPERATION AND POLITICAL DIALOGUE, COMPLEMENTARITY AND CONSISTENCY

3.1. Overview of the donor's past and present cooperation (lessons learned)

In the event of joint programming, each donor will draw up a separate chapter providing an overview of its cooperation with the partner country.

The CSP must contain a summary of the results of the donor's past and present cooperation with the partner country and of the lessons learned in order to update knowledge and incorporate best practices. It is important that this statement should cover all external aid instruments for the country, including regional cooperation, issue-based programmes, global initiatives and humanitarian aid.

The previous CSP's sectors of intervention must be evaluated in the light of the results obtained so far on the basis of progressive qualitative and quantitative performance indicators, with due regard for the requisite flexibility.

Account will be taken of general recommendations specifically made in evaluations of strategies by the partner country, if there are any, evaluations of specific sectors and projects and annual reports.

3.2. Information on the programmes of other donors (complementarity)

This section must provide as accurate and comprehensive a picture as possible of the programmes of the Member States and other donors, indicating how they complement each other. Specify as far as possible the amounts involved and their breakdown by intervention sector. Where they exist, the partner country's analytical instruments (PRSP, etc.) will be used.

This section should also discuss what type of instruments the donors are using in their cooperation and whether there is a sectoral or regional focus to their efforts.

A prospective financial matrix of donors will be annexed for detailed information.

3.3. Description of the political dialogue between the donor and the partner country

This section will cover the development of the political dialogue between the government and the donor, in particular concerning aspects such as the human rights situation, governance, the rule of law, etc.

3.4. Description of the state of the partnership with the partner country and progress towards harmonisation

The CSP must describe progress towards improving the coordination of policies, the harmonisation of procedures for programming rounds and the alignment on the partner country's budget cycles. This analysis will be based inter alia on the progress indicators laid down in the Paris Declaration.

More specifically, this section will report on the progress of any coordination/harmonisation process in the country at European level, and in particular on the dialogue between the Commission and the Member States and the existing coordination system, briefly describe the guidelines in the "road map" on the EU's harmonisation and alignment in the partner country, describe the application of the common framework at European level and explain the stage/type of joint programming chosen for the country. It will state the future guidelines and implementation plan for joint programming. Where relevant, it will describe the other harmonisation processes under way in the country and the donors' position on these initiatives, and their complementarity and links with the harmonisation process at European level.

This section will provide information on the donors' initiatives to align on the partner country's multiannual programming rounds (poverty reduction strategies and budget processes).

It will describe the role, attitude and position of the partner country in the harmonisation and alignment process and its capacity/willingness to play a leading role.

3.5. Analysis of consistency with the donor's other policies

It is widely recognised that development policy alone will not enable the developing countries to progress.

Policies other than aid policy are at least as important in so far as they contribute or affect developing countries in their efforts to achieve the Millennium Development Goals.

The principle of consistency with other EU policies requires special attention. This section must, where relevant, address the following areas: trade, the environment, climate change, security, agriculture, fish, the social dimension of globalisation, employment and decent work, migration, research and innovation, the information society, transport and energy.

The objective is to promote the possible synergies between other EU policies and development policy in the response strategy.

4. CHAPTER 4: THE DONOR'S RESPONSE STRATEGY

This section should set out the strategic choices for cooperation in the partner country on the basis of its needs, strategies, priorities and resources and according to the evaluation of:

- the partner country's development strategy and the viability of interventions in the light of the country's political and institutional, economic, trade, social and environmental situation;

- the objectives of the donor's development policy, other aspects of external action and other policies;

- the country's needs and progress towards the MDGs and its commitment to achieving them, referring where possible to indicators and statistics delivered by the national statistical system;

- the relative magnitude of the financial and administrative resources to be made available and their potential impact (for example, in terms of improved country economic performance and poverty reduction);

- the comparative advantages of the donor in relation to complementarity/the division of labour between development partners, especially vis-à-vis the Member States and/or the Commission;

- where relevant, the results of the analysis of the consistency between the donors' other policies and the development objectives;

- any risks associated with the strategy that could jeopardise its success (political, economic, security, environmental impact).

The programming process must be guided by the principle of concentration. This means selecting a limited number of sectors of intervention rather than scattering efforts across too many different sectors. This is crucial to the effectiveness of aid.

The choice of implementation method must also be explained, given the principle of switching from a project-based to a programme-based approach, accompanied, wherever possible, by structural/sectoral aid.

For each selected focal area, the CSP should define overall and specific objectives.

If there is a joint response strategy, this section must contain a division of labour between development partners. If not, it must provide a specific justification of the value added by the EC as compared to other donors.

Cross-cutting issues must be mainstreamed in each priority area: i) democracy, good governance, human rights, the rights of the child and the rights of indigenous peoples; ii) gender equality; iii) environmental sustainability; iv) HIV/AIDS.

The partner country's commitments, drawn up in cooperation with the government, will be listed and the risks of the response strategy analysed.

In order to determine whether the priority sectors have a potential environmental impact, a reference will be made to a clear commitment to carry out a strategic environmental assessment.

PART 2: WORK PROGRAMME

All the aspects examined in the CSP feed into a work programme or NIP.

The NIP is essentially a management tool covering a period of several years to identify and define, in a transparent manner, the selected areas/sectors of cooperation for financing and appropriate measures and actions for attaining the objectives set down. More specifically, it must set out the overall and specific objectives, the target groups, the expected results, the programmes to be implemented to achieve the objectives, the type of assistance to be provided and a calendar. The commitments agreed with the partner country will be reiterated.

In this connection, performance indicators must be fixed for each sector in partnership with the partner country and the other partners. These indicators must be confined to a few essential indicators of different types (inputs, direct achievements, results and impact). There should be a particular emphasis on results-based indicators, which have the advantage of increasing the partner country's ownership of the policies to be applied to achieve the objectives. The indicators must also be clearly defined and measurable. In this connection, the donors need to agree to use common indicators to assess performance in each sector against the objectives. In the countries concerned, this should be done using the monitoring system laid down in the PRSP, which should be incorporated into the national budget cycle.

Where appropriate, the work programme should also give an approximate idea of the resources allocated, the financing method (aid, projects, budget support) and the financial legal basis.

ANNEXES

1. Summary table for the country

This table provides basic information on the country concerned. The tables showing the macroeconomic indicators and the 10 key poverty indicators will be included in it.

2. Country environmental profile

This analysis of the environmental conditions in a country or sector includes the following information: a description of the natural and human environment, including the profile of vulnerability and exposure to the risk of natural disaster, the legislative and institutional framework, information on the links between the social, economic and environmental situations, key data on areas where environmental action is needed and recommendations for

the future, an analysis of the cooperation from an environmental point of view as to its integration in programs and projects in other areas and/or as to its integration as focal sector.

3. Prospective financial matrix of donors

This annex summarises the known interventions of other donors, including the Member States and multilateral donors. It will transparently reflect at least the results of the local coordination/harmonisation referred to above. It will highlight, where relevant, the division of labour and/or complementarity. The matrix will be both retrospective and prospective, covering both the past and the period 2006-2013.

This matrix will also be a useful contribution to the CDF/PRSP exercise if that is being developed in the partner country.

4. Country migration profile (where necessary)

A migration profile must be drawn up for every country in which migration (South/North or South/South) and/or asylum issues could influence development prospects.

It contains any information relevant to the design and management of a common migration and development policy. It includes information on migratory flows (refugees and economic migrants), taking in gender issues and the situation of children. It also provides information on the country's skills needs, skills available in the diaspora and remittances to the country. Where relevant, the profile will analyse the routes taken by illegal migrants and the activities of people-trafficking networks.

5. Description of the CSP drafting process, stressing the involvement of non-state actors and local authorities

This involves, in particular, explaining how non-state actors and local authorities were involved in the programming discussions and, more generally, assessing the progress made and to be made towards consolidating the involvement of these actors in the development process (discussion of the country's development priorities in the framework of the PRSP, the participatory nature of the budgetary processes, the capacities, potential and constraints of different types of actors, etc.).

6. Harmonisation road map (where there is one)